

Presentació

XIV JORNADES D'ESTUDIS LOCALS

Rafel Torres Gómez. Batle d'Inca

Un any més a Inca complim amb el compromís i el deute que tenim amb la nostra cultura, amb el nostre coneixement. Un any més, publicar aquest exemplar és garantir la continuïtat d'un esdeveniment fonamental en el nostre calendari cultural anual; les Jornades d'Estudis Locals.

Sense una eina com aquesta segurament en aquests moments tendríem un coneixement molt menor del que tenim de nosaltres mateixos, de la nostra ciutat.

I dic segurament perquè les Jornades són una excusa, però també un incentiu, una motivació afegida per a desenes i desenes de persones inquietes que hi han participat en aquests anys.

Ho han fet de forma desinteressada, amb l'honestedat simple i planera de difondre noves curiositats, dades, experiències i fins i tot emocions que han descobert en els racons més insospitats.

Tots els autors que figuren en aquest volum i tots els que figuren en anteriors edicions són en realitat els protagonistes absoluts d'aquesta història.

Sense ells no fullejaríem aquestes pàgines. Sense ells no aprendríem cada any un poquet més d'aquesta entitat que anomenam Inca; ciutat, municipi, població, espai, societat...

I aquesta darrera edició que ara presentam no fa més que confirmar que s'ha realitzat una gran feina fins al moment. Però també confirma que encara hi ha molt camí per recórrer. Encara hi ha molts secrets per desvetllar, molts racons per donar a conèixer, moltes dades per investigar.

Aprofitant aquest petit espai m'agradaria reconèixer la feina dels investigadors i animar-los a continuar en la seva línia. Han de saber que l'Ajuntament estarà al seu costat per realitzar noves publicacions com aquesta.

I és que a Inca venim fent un gran esforç apostant per la cultura. Les Jornades d'Estudis Locals, el Certamen d'Arts Plàstiques Dijous Bo o els Premis Literaris Pare Colom en són alguns exemples.

Però tots sols no podríem aconseguir aquestes fites. Comptam amb el suport de diferents institucions i també de moltes persones implicades a fer de la nostra una cultura cada vegada més gran i més oberta.

En aquest exemplar hi ha moltes hores de feina per part dels investigadors, moltes hores de dedicació per part de la Comissió Organitzadora de les Jornades i moltes hores de gestió i implicació per part de diferents institucions.

Ara tots tenim el deure de fer que aquests coneixements arribin a com més gent millor, que siguin coneixements vius i també susceptibles d'ampliar, millorar, revisar. Així tots feim una Inca millor.

Bona lectura i enhorabona a tots.

Rafel Torres Gómez
Batle d'Inca

La pervivència de Ramon Llull a les portes del setè centenari de la seva mort

XIV JORNADES D'ESTUDIS LOCALS

Dr. Mons. Jordi Gayà Estelrich

Ens trobam a les portes del setè centenari de la mort de Ramon Llull (1232-1316). Se celebrarà del mes de novembre de 2015 al mes de novembre de 2016. Diverses institucions ja han posat fil a l'agulla perquè aquesta efemèride sia festejada com hauria de ser. Ho propicia, entre d'altres motius, el record de la celebració del sisè centenari, entorn a 1916, que significà una empenta rellevant per a revitalitzar la presència de Ramon Llull a Mallorca i a Catalunya. Ara, l'avinentsa ens ofereix una bona ocasió per a fer un estat de la qüestió, un programa d'investigació i una proposta per al futur.

En una trobada d'historiadors com la que ara estam inaugurant, pot ser profitós convidar-nos a orientar durant aquests anys l'estudi a aspectes relacionats amb Ramon Llull i el Lul·lisme.

És això encara necessari? D'entrada, si atenem a la bibliografia sobre Ramon Llull o a les vegades que és anomenat, pensem en els carrers, edificis, institucions o premis que duen el seu nom, semblaria que no. I tanmateix la realitat és que hi ha quasi un abisme entre la presència del nom de Ramon Llull i el coneixement real del personatge.

Posem per exemple les seves obres. Hi ha un gran desconeixement no sols d'aquelles on Llull exposà de forma acadèmica el seu sistema (l'Art) o les seves opinions teològiques o científiques, sinó també d'aquelles que publicà amb l'esforç didàctic de divulgar les seves propostes religioses i socials.

Una de les raons d'aquest fet rau en la dificultat per al lector actual del llenguatge emprat per Llull. Les formes i el vocabulari de la llengua catalana emprada per Llull representen una dificultat afegida a l'exotisme del seu univers mental respecte de la cosmovisió del lector actual. Fer accessibles aquests dos aspectes representa una tasca editorial que, al meu entendre, no ha trobat encara uns principis metodològics adequats.

D'aquí resulta la paradoxa que en aquests darrers anys comptem amb menys edicions d'obres de Ramon Llull en català que no en traduccions a altres llengües, com és ara en castellà, portuguès, alemany, italià, anglès, francès i altres.

De tota manera hi ha també iniciatives encoratjadores. Els llocs que mantenen la memòria del mestre (Randa, Miramar, Sant Francesc) són prou visitats per illencs i turistes, o programats